

รับที่ ๑๕๓
วันที่ 5 พ.ย. 2552
เวลา 16.25

สำนักงานอธิการบดี รับที่ ๑๓๘๑ วันที่ 5 พ.ย. 2552 16.15
--

ที่ อก 0514/3857

กระทรวงอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ 6 กทม. 10400

๔ พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขออนุญาตการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บีเอ็ม เพื่อทำเหมืองแร่ของบริษัท หินอ่อน จำกัด
ที่จังหวัดสระบุรี

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบ จำนวน 100 ชุด

ด้วย กระทรวงอุตสาหกรรมได้รับรายงานจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าบริษัท หินอ่อน จำกัด ได้ยื่นคำขอประทานบัตรที่ 1/2549 ในพื้นที่ประทานบัตรเดิมที่ 17313/13637 ชนิดแร่หินอ่อนและหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อทำปูนขาว) ที่ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บีเอ็ม ซึ่งในขั้นตอนการอนุญาตประทานบัตรจะต้องเสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

กระทรวงอุตสาหกรรม ขอเรียน ดังนี้

1. ความเป็นมา

1.1 บริษัท หินอ่อน จำกัด ได้ยื่นคำขอประทานบัตรที่ 1/2549 ชนิดแร่หินอ่อนและหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อทำปูนขาว) ที่ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี เนื้อที่ 227 ไร่ 1 งาน 80 ตารางวา เป็นที่ป่าตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 เนื้อที่ 139 ไร่ 2 งาน 80 ตารางวา ซึ่งกรมป่าไม้ไม่ขัดข้องในการออกประทานบัตร ตามหนังสือที่ ทส 1602.4/17005 ลงวันที่ 8 กันยายน 2551 และเป็นที่นิคมสร้างตนเองพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เนื้อที่ 87 ไร่ 3 งาน ซึ่งกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการอนุญาตให้ใช้ที่ดินแล้ว ตามหนังสือที่ พม 0318/9673 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2552 อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บีเอ็ม ของลุ่มน้ำป่าสัก ตามมติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 เดิมทั้งแปลง โดยยื่นขอในพื้นที่ประทานบัตรเดิมของผู้ขอที่ 17313/13637 ซึ่งประทานบัตรสิ้นอายุแล้วเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2552

1.2 ลักษณะภูมิประเทศของประทานบัตรแปลงนี้เป็นภูเขาและที่ราบ อยู่ทางด้านทิศตะวันตกของเขาวัว มีความสูงประมาณ 80-300 เมตร จากระดับพื้นราบ เป็นพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองมาแล้ว สภาพพื้นที่โดยรอบเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ไม่เป็นแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ไม่อยู่ในแหล่งโบราณสถานและแหล่งโบราณคดี และไม่เป็นพื้นที่ต้องห้ามสำหรับการทำเหมือง ตามระเบียบและกฎหมายของส่วนราชการต่าง ๆ

2. เปรียบเทียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

2.1 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 เรื่องการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นป่าไม้ กำหนดเกี่ยวกับการต่ออายุการอนุญาตในที่ดินที่เคยได้รับอนุญาตมาก่อน กรณีเป็นลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไป

2.2 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 กำหนดมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ของลุ่มน้ำป่าสัก ว่ากรณีที่มีความจำเป็นต้องอนุญาตให้ประทานบัตรหรือต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองแร่ ให้ อก. พิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นราย ๆ ไป

2.3 ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (เดิม) ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2535 กำหนดให้โครงการทุกประเภทที่อยู่ในพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในขั้นก่อนขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีและขึ้นขอขยาย

2.4 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 เห็นชอบในการปรับลดขั้นตอนกระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรในพื้นลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ในขั้นตอนการดำเนินการขออนุมัติผ่อนผันการใช้ประโยชน์ในพื้นลุ่มน้ำ จากคณะรัฐมนตรี โดยปรับลดขั้นตอนการจัดประชุมร่วมระหว่าง กพร. กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมตรวจสอบและพิจารณาในขั้นตอนการให้ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคำขอประทานบัตรแล้ว

3. ข้อพิจารณา

3.1 การทำเหมืองแร่

พื้นที่คำขอแปลงนี้มีศักยภาพแร่หินอ่อนและหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อทำปูนขาว) โดยมีปริมาณสำรองแหล่งแร่ที่ทำเหมืองได้สำหรับแร่หินอ่อน ประมาณ 25,000 ลูกบาศก์เมตร และหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อทำปูนขาว) ประมาณ 11.55 ล้านเมตริกตัน รวมมูลค่าประมาณ 1,478.5 ล้านบาท ในการทำเหมืองจะทำเหมืองโดยวิธีเหมืองหาบแบบชั้นบันได โดยเป็นพื้นที่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อทำปูนขาว) ประมาณ 188 ไร่ จะเปิดทำเหมืองประมาณ 85 ไร่ เนื่องจากในช่วงปีแรกเป็นช่วงพัฒนา โดยจะมีอัตราการผลิตประมาณ 607,500 เมตริกตัน/ปี และตั้งแต่ปีที่สองเป็นต้นไปจนถึงสิ้นสุดโครงการ จะมีอัตราการผลิตประมาณ 1.21 ล้านเมตริกตัน/ปี สำหรับพื้นที่ที่เป็นแร่หินอ่อนมีพื้นที่ประมาณ 25 ไร่ จะเปิดการทำเหมืองประมาณ 8 ไร่ โดยมีอัตราการผลิตหินอ่อนที่สามารถตัดบล็อกได้ประมาณ 2,400 ลูกบาศก์เมตร/ปี

3.2 การป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

การทำเหมืองที่ผ่านมาบริษัทฯ ได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบอย่างเคร่งครัด และในการทำเหมืองต่อไปจะมีลักษณะของกิจกรรมเช่นเดียวกับที่ได้ดำเนินการมาแล้ว ซึ่งจะมีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดตามที่ได้เสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

3.3 การฟื้นฟูสภาพพื้นที่

จะดำเนินการควบคู่ไปพร้อมกับการทำเหมือง โดยพื้นที่ที่มีสภาพเป็นดินหิน จะทำการขุดร่องขนานกับหน้าชั้นบันไดจำนวน 2 ร่อง ต่อหน้าชั้นบันได และจัดหาเปลือกดินมาปิดทับหน้าชั้นบันได ในส่วนที่เป็นพื้นที่ราบจะทำการขุดร่องในชั้นหินแล้วนำเปลือกดินมาถมทับให้ความหนา 30 เซนติเมตร เพื่อปรับปรุงสภาพพื้นที่ให้มีความเหมาะสมพร้อมที่จะปลูกพืชคลุมดินและไม่ย่ำดิน สำหรับการฟื้นฟูพื้นที่ภายหลังการทำเหมือง บริษัทฯ จะจัดตั้งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูพื้นที่เป็นวงเงินรวม 3,010,000.- บาท โดยใช้เงินจากกองทุนดังกล่าวในการปรับปรุงและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมภายหลังการทำเหมือง ซึ่งบริษัทฯ จะจัดสรรเงินงบประมาณเข้ากองทุนทุก ๆ 1 ปี ตลอดระยะเวลาที่ผลิตแร่จากประทานบัตร โดยเริ่มแรกจะนำเงินเข้ากองทุน 970,000.- บาท เพื่อให้สามารถฟื้นฟูพื้นที่ในช่วงปีที่ 1 ได้ทันที สำหรับจำนวนเงินที่จะนำเข้ากองทุนในปีที่สองถึงปีที่สิบจะคิดจากจำนวนเงินที่ใช้ในการฟื้นฟูพื้นที่ ต่อปริมาณการผลิตแร่

3.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) ค่าภาคหลวงแร่หินปูน เป็นเงิน 55.44 ล้านบาท แร่หินอ่อน เป็นเงิน 3.70 ล้านบาท ซึ่งค่าภาคหลวงแร่เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 4 ของราคาประกาศ ณ ราคาแร่หินปูนเพื่อทำปูนขาว เมตริกตันละ 120.- บาท แร่หินอ่อน ลูกบาศก์เมตรละ 3,700.- บาท โดยค่าภาคหลวงแร่ดังกล่าวส่งเป็นรายได้แผ่นดินร้อยละ 40 ที่เหลืออีกร้อยละ 60 จะจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเงินค่าบำรุงการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้และพื้นที่นิคมสร้างตนเอง

(2) ผลประโยชน์พิเศษที่รัฐจะได้รับจากการอนุญาตประทานบัตร เป็นเงิน 2,814,500.- บาท

(3) ผลประโยชน์ทางด้านภาษี จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีอื่น ๆ

4. ผลกระทบจากการใช้พื้นที่

4.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

การทำเหมืองแร่ตามคำขอแปลงนี้จะได้แร่หินอ่อน ประมาณ 25,000 ลูกบาศก์เมตร และหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อทำปูนขาว) ประมาณ 11.55 ล้านเมตริกตัน รวมมูลค่าประมาณ 1,478.5 ล้านบาท สามารถนำไปใช้เป็นวัตถุดิบป้อนสู่โรงงานอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เป็นการรองรับ

การขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมของประเทศในอนาคต อันมีผลต่อเนื่องถึงความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ และยังสร้างรายได้ให้แก่รัฐในรูปแบบของค่าภาคหลวงแร่ ค่าบำรุงการใช้พื้นที่ และภาษีต่าง ๆ

4.2 ผลกระทบด้านสังคม

การทำเหมืองจะมีการดำเนินงานด้านมวลชนสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางด้านสังคมร่วมกับชุมชน มีการจ้างแรงงานท้องถิ่น และการให้บริการด้านต่าง ๆ ที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่ ซึ่งจะทำให้เกิดการไหลเวียนของเงินตราในชุมชน และก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่สาขาอาชีพอื่น ๆ ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจของชุมชนมีการพัฒนาขยายตัวและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

4.3 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

พื้นที่บริเวณนี้เป็นการทำเหมืองในพื้นที่เดิมที่ได้มีการทำเหมืองมาแล้ว ขณะเดียวกันได้กำหนดให้การทำเหมืองจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ทางราชการกำหนด ซึ่งสามารถควบคุมผลกระทบให้อยู่ในระดับต่ำ และอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนด

5. ความเห็นของส่วนราชการตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการเหมืองแร่ ได้ให้ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับคำขอประทานบัตรที่ 1/2549 ของบริษัท หินอ่อน จำกัด ตามหนังสือ ที่ ทส 1009.2/9728 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2551

6. ความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เห็นว่า พื้นที่คำขอประทานบัตรแปลงนี้เป็นพื้นที่ที่เคยผ่านการทำเหมืองมาก่อน โดยการทำเหมืองที่ผ่านมา บริษัทฯ ได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี การทำเหมืองในพื้นที่ประทานบัตรเดิมจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างไปจากเดิม สามารถควบคุมป้องกันให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และแร่จากพื้นที่คำขอประทานบัตรดังกล่าวสามารถนำไปใช้เป็นวัตถุดิบป้อนสู่โรงงานอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เป็นการรองรับการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมของประเทศในอนาคต อันมีผลต่อเนื่องถึงความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บีเอ็ม เพื่อทำเหมืองแร่หินอ่อนและหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อทำปูนขาว) ของบริษัท หินอ่อน จำกัด ตามคำขอที่ 1/2549 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 และวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538

7. ความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับความเห็นของกรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ และเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1
บีเอ็ม เพื่อทำเหมืองแร่หินอ่อนและหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อทำปูนขาว) ของบริษัท หินอ่อน จำกัด
ตามคำขอที่ 1/2549 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 และวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2202 3663-4

โทรสาร 0 2202 3876

เอกสารประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

1. แผนที่แสดงจุดที่ตั้งคำขอประทานบัตร มาตรฐาน 1 : 50,000
2. ตารางปริมาณการผลิตแร่ ปี พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2552
3. สำเนาหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ที่ ทส 1009.2/9728 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2551 เรื่อง การพิจารณารายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม